

bil vložen v Slavenski banki, ki je bila pa milijonska dobrotnica samostojnih demokratov. **Pozivamo te demokrate javno, da tudi oni v svojih listih zagotovijo, da vlagatelji v njihovo Slavensko banko ne bodo izgubili niti ene pare!** Izgubili bodo najbrže vse! Slovenci sami do 100 milijonov! Te nam vrnite! Potem govorite! — Pozivamo vse naše somišljenike v gornjeradgorskem okraju, da ohranijo mirno kri, da pa znajo ščititi sebe in svoje interese pred demokratsko škodoželjnostjo. Zato naj se vse izmišljene laži prijavi Posojilnici!

Veliko gospodarsko zborovanje pri št. Ilju pod Turjakom. V nedeljo, 1. julija 1928 po prvi maši, se vrši pri nas v gostilni g. Spilhala veliko gospodarsko zborovanje glede pospeševanja živinoreje, zboljševanja kmetijstva, regulacije Mislinje, kmetijskih in gospodinjstvih šol in tečajev itd. Zborovanja se udeleži domači oblastni poslanec g. Ovčar, okrajni kmetijski referent g. Dolinar in drugi strokovnjaki. Vsi zainteresirani praviljudno vabljeni!

Važno za perutninarje! Tekom letošnje jeseni bo oblastni odbor mariborske oblasti porazdelil večje število plemenskih petelinov brezplačno med resne zanimance v oblastnem okolišu. Razdelitev se bode vršila izključno le potom kmetijskih korporacij (zadrug, društev, podružnic) in občin, kjer bo najmanj šest posestnikov, ki so voljni gojiti samo štajersko kurjo pasmo. Prošnje morajo predložiti omenjene organizacije čim prej na posebnem obrazcu, ki ga dobijo brezplačno pri vseh sreskih poglavarstvih in pri kmetijskem oddelku oblastnega odbora. Na prošnje posameznikov se ne bo oziralo.

Stanje hmeljskih nasadov v Sav. dolini. Stanje hmeljskih nasadov je povprečno srednje. Zgodno obrezani so lepši od poznejše obrezanih. V prvih so rastline dosegle $\frac{1}{2}$ in še več visokosti drogov, drugi le komaj $\frac{1}{2}$. Nenormalno vreme — nekaj vročih dni in hladne noči — je povzročilo zastoj v rasti navzgor ter povzroča rast v širino, ko nastavlja rastlina že stranske panoge s popki. Hmeljsko stenico, ki povzroča precejšno škodo, preganjajo hmeljarji uspešno s prekuhanjo in pravilno pripravljeno kvasjo. Nasadi se sedaj obsipavajo in marljivo trebijo plevela. Letina 1928 bo povzročevala hmeljarjem precejšnja presenečenja, ker sedanje stanje že izključuje dobro. Glede kupčije nič novega.

ZA NAŠO DECO

Nevidno kraljestvo.

(Pravljica.)

V majhni hišici, kakšne četrte ure v stran od vasi, je živel s svojim starim očetom mladi kmet, po imenu Tone. K hišici je spadalo baš toliko po-

lja, da nista imela posebnih skrbi. Kar za hišo je bil gozd s tako starimi hrasti in bukvami, da so bili tisti, ki so ga zasadili, gotovo že nad sto let mrtvi; pred njo pa je ležal star, razpočen mlinjski kamen — kdo ve, kako je prišel tja. Kdor je sedel na kamnu, je imel očarjuč razgled v dolino, na reko, ki je tekla po njej, in na gore onstran vode. Tukaj je sedel Tone vsak večer po delu, naslonil si je glavo v roke, laketa pa na koleno in tako je sanjaril včasih hpo cele ure. Ker se je malo brigal za ljudi, in ker je bil vselej tako tih in zamišljen, kot je pač tisti, ki marsikaj premišljuje, zato so ga imenovali posmehljivo: Tone sanjar. Sicer pa to Toneta ni dosti skrbelo.

Čim starejši je postajal, tembolj je bil tih, in ko mu je naposled še stari oče umrl, sploh ni nič več govoril. Ko je pa sedel na razpočenem mlinjskem kamnu, kar se je zdaj še česče dogajalo, in je gledal nizdol v krasno dolino, kako so prihajale večerne meglice na enem koncu in so se počasi vlekly ob gorovju, kako je postajalo temnejše in temnejše, dokler se niso prikazali na nebu luna in zvezde v vsej svoji krasoti, tedaj mu je bilo pa prav čudno pri srcu. Valovi v reki so začeli prepevati, zdaj tiše, potem pa vedno glasneje. Prepevali so o gorah, od katerih so prihajali, o morju, kamor si žele, ter o povodnih ženah, ki stanujejo globoko na dnu reke. Nato je začel šumeti gozd, povsem drugače, kakor navadni gozdovi, in je pripovedoval najčudovitejše stvari. Posebno stari hrast, ki je stal nad očetovim grobom, je vedel vedno kaj več povedati ko ostalo drevje. Zvezde pa, stoječe tako visoko na nebu, so navidezno hotele kar pasti v zeleni gozd in v modro reko; migljale so in trepetale, kakor kdo, ki ne more več čakati. Ali angelji, ki so stali vsak za svojo zvezdo, so jih še vsakokrat pridržali, rekoč:

»Zvezdice, zvezdice, ne delajte neumnosti! Za to ste vendar prestare, mnogo tisoč let in še več! Ostanite doma, tu je najlepše!«

Da, to je bila čudovita dolina! Ali vse to je videl in slišal samo Tone sanjar. Ljudje iz vasi niso o tem nič slutili, ker so to bili čisto navadni ljudje. Tu in tam so podrli kakega gozdnega drevesnega velikana, razžagali so ga in razcepili in če je bilo naloženih precej drv, so rekli: »No, zdaj si bomo pa že nekaj časa kurili!« V reki pa so prali svoje perilo, ker jim je tam bila voda najbolj pri rokah. O zvezdah so govorili, če so prav močno migljale, samo to: »Ponoči bo mrzlo. Če le naš krompir ne bo pozebel!« Če jim je Tone hotel kaj več povedati, so se mu smejali. So pač bili čisto navadni ljudje.

Ko je nekoč Tone zopet sedel tu na svojem starem mlinjskem kamnu in premišljeval, kako sam je na svetu, je zaspal. Sanjalo se mu je, da visi z neba zlata gugalnica na srebrnih vrveh. Vsaka vrh je bila pritrjena na zvezdi. Na gugalnici je sedela krasna kraljičina in se je gugala tako viso-

ko, da je letela od neba do zemlje in od zemlje zopet do neba. Vsakokrat, ko je prišla gugalnica do zemlje, je kraljičina od veselja zaploskala v roke in je vrgla Tonetu rožo. Naenkrat pa so se vrvi pretrgale in kraljičina je letela daleč v nebo, vedno dalje in dalje, da je nazadnje ni bilo več videti.

Tedaj se je Tone prebudil in ko je gledal okoli sebe, je videl poleg sebe na kamnu šopek rož.

Drugega dne je zopet zaspal in je sanjal prav isto. Pozneje je našel zopet rože. Tako se je godilo ves teden.

Tone si je mislil, da mora vendar nekaj resničnega biti na teh sanjah, ker se je povračalo vselej isto. Zaklenil je torej hišo ter se je podal na pot — da bi našel kraljičino.

Ko je tako potoval mnogo dni, je zagledal od daleč deželo, kjer so viseli oblaki prav do zemlje. Napotil se je proti njej, a zašel je v velik gozd. (Dalje pride.)

Za smeh.

1.

Stric je prinesel Ivančku za igračo trobento. Oče je vzdihnil:

»Zdaj pa bo trobil ves dan in ne bom mogel nič v miru delati.«

Sinček ga je pa brž potolažil:

»Veš kaj, oče? Trobil bom samo po poldne, ko ti po kosilu spiš!«

2.

Oče sinku: »Pojdi sem, paglavec! Ali si ti dal teti mokro gobo v njeno postelj?«

Sinček: »Da!«

Oče: »Zakaj si to storil?«

Sinček: »Ker me je potem teta nabila!«

3.

Popotnik priteče na kolodvor in tu vpraša uslužbenca:

»Ali še dobim vlak?«

Uslužbenec: »To je odvisno od tega, kako hitro tečete. Vlak je odšel pred tremi minutami.«

Dopolnilna uganka:

Stavi primerne besede namesto črt!

1. Zarja dan —,
dan — razne
s sabo — prinese,
tužne in —.

2. — se znebi,
preden — ugasne,
al spomin —
na trenutke —.

3. — vodilo zlato
za — kratko
kožo ti ohrani
dolgo časa —.

Na severnem ledu.

Mnogo se govori in piše o italijanskem generalu Nobile, ki je hotel z zrakoplovom na severni tečaj, a se